

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

LXXXIX. Achaz regu[m] Iudæ sceleratissim[us].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

tendationem. Unum ad consummatam virtutem
 retermisit, cùm, æquò timidior, *lucos* unà cum
uelis, arisque suis, dimisit inexcisos. In laudi-
 us ejus numeratur, quòd regnū componere studuit
 nolis, quām augere. Bellum unicū in Ammo-
 nitas gescit, non cupiditate prædæ, non amore glo-
 rie, sed securitatis affectu. Victos hostes tributis
 abegit, ac pressit, non ut insultaret, sed ut rebel-
 landi occasionem submoveret. Ædificavit urbes,
 castella, turres, Templum illustri porta decoravit;
 totus in divinis, totus in rebus civilibus fuit. Sed
 in eo præcipue commendandus, quòd patrem de-
 tertum ab omnibus, suo excepit sinu, nec langu-
 tis morbus illum sua fœditate deterruit, nec lon-
 ga ætas fatigavit. Regnum, dum pater viveret,
 italienum consideravit, ut suum administravit, si-
 ne tædio filius, sine ambitione Rex, sine fastu Au-
 licus, sine arrogantia Pater, sobolem magis timuit,
 quām concupivit. Annō ætatis quadragesimō pri-
 mō rebus humanis exemptus est, mature quidem,
 ne sentiret acerbitatē fortunæ jam tum regno
 tempestatem minantis, quæ mox in filium *Achazem*
 erupit, Syrīs & Israëlitis ultricia scelerum arma Iu-
 daico populo inferentibus.

NARRATIO LXXXIX. ACHAZ, REGUM JU- DÆ SCELERATISSIMUS

4. Reg. 16. 2. Paralip. 28.
 Ab anno M. 3294. ante Ch. 759. ad ann. M. 3309.
 ante Ch. 744.

IOA-

IOATHANI successit filius , viginti annorum adolescens , Achaz nomine , patri , avoque longè dissimillimus . Präceps ruit in idola , & infandos gentilium cultus , impietatis portentum ultimum . Hic primus omnium Iudæ Regum , adeo DEUM penitus ejuravit , ut , quod nec Salomon , nec Roboamus , & Abias , Ioramus , Ochozias , Athalia fecerant ; ipse nec alijs , Majorum Sacra permitteret , & saniora sequentes , insuper poenis infestaretur . **Baalis** , cæterorūmque Deorum ac Dearum fictiliū statuis & aris , urbes Iudæ cunctas , & Urbis principis Hierosolymorum angulos omnes , per summam impietatem implevit . In **Tophet** , [val]lis est Hierosolymæ proxima , quæ à nomine , ejus possessoris **Ennon** , **Behennon** , aut Gehinnon , seu Gehenna dicta ; ubi execrandæ & barbaræ superstitionis Antistites aram excitârunt , eamque idolo Molocho consecrârunt] natum ex se puerum in brachijs statuæ Molochæ cremavit ; filiorum cæteros per eandem traductos flammam , ritu barbarico lustravit .

Hæsit nefandis supplicium peccatis . Primus , **Rasfin** , Rex Syriæ , in eum fecit impetum , maximisque calamitatibus affecit , vastata latè regione , & opimis spoliis , unâ cum Rege , Damascum aportatis . E captivitate reducem , & **Aila** , urbe nobilissima mulctatum , Phacée Rex Israëlitarum invadit , centum viginti millibus bellatorum interfectis : ex imbelli multitudine ducentis millibus , cum immensa præda in **Samariam** abductis . Quo tempore , Propheta quidam , **Oded** nomine , spiritus Israëlitarum info-

folentes, & truces, gravi oratione repressit, periclique, ut captivos non solum intactos & in columnis, sed etiam cibo refectos, vestitosque ad civitem usque Ierichuntinam, quæ non procul aberat Hierosolymis, dederent.

Atque ut in bello primi successus hostilitatem, & p[ro]iem majoris prædæ acrius extimulant; fit conspiatio inter Reges, memoratos: junguntur copiae; omnibus viribus Hierosolyma obsidetur. Achaz, dum à DEO, tot nominibus à se abalienato, auxilium nec petere, nec sperare sustineret, animum adjectit ad Assyriorum manum advocandam. Consilium Isaias Propheta discussurus, Regem accedit, graviter eum à malè concepto proposito dehortatur, jubet spes suas potentiore in manu, DEI scilicet, reponere, & opem ab ea longè præsentiores expectare. Quod si vaticinijs & promissis suis minus fidei habendum putaret, paratum se ad ea signis prodigiosis, juxta Regis optionem, confirmanda. Sed nihil potuit apud animum male conscientium, Vatis adhortatio; quid enim [secum impius reputabat] mihi adjumenti è cœlo fingam? neque enim vel mea de Numine merita, vel illius erga me beneficia, sunt ita comparata, ut me in spes tam grandes inducere queant. Haud equidem otiosis victoria ab æthere in sinum devolat; pari labore opus est ad vim hostilem repellendam; fortunam quisque suam non in linguis vaticinis, sed in armata gerit manu. Itaque spretò Isaiæ consilio, mittit legatos ad Thugathphalasarem Assyriorum Regem, supprias ab eo postulaturos; non sine gravissima Numinis offensa, cuius auxiliarem manum aspernatus, ad hominis

E e

im-

impij præsidium, impius se convertit, cum privata,
publicaque ruina.

Rex igitur Assyrius cùm demissis Achazis Regis
precibus, tum magnis promissis illectus, sese cum
ingenti exercitu infundit Syriæ. Qua re intellecta
Rasín, Syrorum Rex, soluta obsidione Solymorum,
cum infestis signis occurrit; conseritur p̄cēlū;
vincit Assyrius, Urbs *Damascus*, regni caput, oc-
cupatur & diripitur; Rex ipse cæditur; habitatores
captivi in *Medianam* transportantur; Cùmque popula-
bundæ Assyriorum copiæ *Samariam* quoque infesta-
rent, *Phacée*, Rex Israëlia, relicta Hierosolyma,
ad Regni sui defensionem accurrit, brevique post per
insidias interficitur. Ex eventu tā prospero cur non
consilia sua metiretur Achazes? Bonam cum extero
Rege fortunam in regnum suum invitasse, credi
poterat, communi mortalium vitio, qui p̄fensi-
bus intenti, futura non perpendunt. Sed Achazes
magno perfunctus discrimine, in majus etiam in-
currit. Nam seu gratiam captaturus, seu gratis
acturus, in Regis Assyrij occursum, *Damascum* us-
que, ubi is cum exercitu victore resederat, conten-
dit, Conservatorem suum Hierosolymam, triun-
phantis in morem inducturus. Auspiciū bene-
volentiae, munera fuerunt, ex auro & argento sa-
cro, prophanoque corrasa. Quibus tamen irrita-
vit magis, quām saturavit barbarem cupiditatem,
hirudinis instar, non missuræ cutem, quām sangu-
inem omnem exsuxisset. quod mox memorabimus;
si priùs exposuerimus, quid in urbe *Damasco* Acha-
zes rerum egerit. Hic eò dementiæ venit, ut non
Regem modò adulandum, sed Damascenos quoque
Deos

Deos sibi adorandos censeret. Ingressus idolorum
inum, & aram contemplatus, non vulgari artifi-
cio confectam, cœpit ejus formâ capi, jam antè ne-
faria superstitione occupatus; ideam aræ mittit
Hierosolymam *Vrix* Pontifici, ad ejus exemplum
imitandum. Pudenda res! paret Pontifex: altare
curat exstrui, quod diruere debebat, si quis alias
excitasset. Redit post menses aliquot Ierosoly-
mam Achazes, unà cum Rege Assyrio, quem sum-
mâ, quâ potuit, magnificentiâ deducit, & in urbe
regia excipit; primus ipse, in ara detestabili, Rex
simul ac Sacerdos Dijs Syriacis immolat, non tan-
tum nihil Uriâ, & Sacerdotibus, contrâ nitentibus;
sed insuper aram profanam ad Sacrificia Hebræa ad-
hibentibus.

Cæterum barbarus se Hierosolymis gessit, non ut
socium & amicum, sed ut hostem & prædonem;
pecunijs & opibus exhaustum templum & urbem;
tributum grave imponit Regi ac regno. Achazes
furore animi agitatus, indignationem, quâm in
Theglathphalasarem non potuit; in DEUM ipsum
per summam insaniem effundit. Templum Salo-
monicum quater direptum, tandem & profanatum,
confactis vasis sacrâs, altari dejecto, obstructis val-
vis claudit, ut nec ipse coeleste Numen coleret, nec
illud à quoquam alio coleretur. In foribus pœna
fuit.

Vix enim Assyrij, ingenti præda onusti domum
abjerunt, in Orientem; cùm Idumæi & Philist-
hei ab Occidente prorumpunt, terrisque Iudæis fer-
ro ac flammâ vastatis, præter urbés aliquot captas,
recuperant etiam *Getham*, *Azotum*, *Gazam*, *Ascalonem*,

Accidit enim, nobilem Palæstinæ tractum, Achaz nihil neque contra mouere auso, neque valente. Is igitur tam animi, quam pietatis inops, & insuper tributorum oneribus oppressus, post multiplices injurias DEO illatas, etiam in homines injuriis effœpit; ad extremas enim fortunarum suarum incitas redactus, leges instituit iniquissimas condere pauperes, viduas, pupillos diris exactionibus vexare. Denique sceleribus suis immoritur, cum trigesimum sextum ætatis annum ageret; [nam juxta Salomonem Prov. 10. *Timor Domini apponet dies, & anni impiorum brevia buntur*] cuius memoria non solum infamis, sed etiam execrabilis præ omnibus Regibus Iudæ, qui eum antecesserunt, utpote hominis, qui toto regni sui tempore impius fuit, & in eadem impietate diem clausit extreum; ejusque magnitudine actus in rabiem, ferrum quodammodo distinxit in ipsum DEUM, cuius aram, quod diximus, invertit, templum expilavit, sacra contemeravit, indignus Regum sepulchris: dignus gehennâ, quam infandis ignibus accedit. Successit Ezechias filius, anno ætatis vigesimo quinto, sanctissimus & religiosissimus Princeps: DEO providente, ut dilecta patris Natus emendaret. Mirum, ex corruptissimo trunko, prodigie ramum incorruptum.

NAR-